

பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ்

மனிதக் குரங்கிலிருந்து மனிதனாக
மாறிய இடைநிலைப் படியில்
உழைப்பின் பாத்திரம்

தொடர்பு முகவரி:-

"SAMAR"
87 , RUE DE COLOMBES
92600 - ASNIERES SUR SEINE
FRANCE.

பணம் அனுப்பவேண்டிய தபாற்கணக்கு :-

2.674.73 M
CENTRE DE CHEQUEES POSTAUX
75900 PARIS CHEQUES
FRANCE

பதிப்பகத்தார் உரை

“அடிமைத்தனத்தின் மூன்று அடிப்படை வடிவங்கள்” என்று விரிவானதொரு நூல் எழுத எங்கெல்ஸ் கருதியிருந்தார்; அதன் முகவுரையாகத்தான் இந்தக் கட்டுரை ஆரம்பத்தில் எழுதப்பட்டது. இது முற்றுப் பெறாமற் போனதால் எங்கெல்ஸ் அதனுடைய முகவுரையாக இருந்த பகுதிக்கு “மனிதக் குரங்கிலிருந்து மனிதனை மாறிய இடைநிலைப் படியில் உழைப்பின் பாத்திரம்” என்ற தலைப்பை அளித்தார். குரங்கை ஒத்த மூதாதையிடமிருந்து நீண்ட நெடிய வரலாற்று நிகழ்ச்சிப் போக்கின் விளைவாய், ஒரு புதிய உயிர் வகையான மனிதன்—தனது மூதாதைகளிடமிருந்து பண்பிலேயே மாறுபடும் மனிதன்—தொன்றியதை எங்கெல்ஸ் இதில் விளக்கிக் காட்டி, மனிதனது உடலமைப்பும் மனிதனது சமுதாயமும் உருவாகிய வளர்ச்சியில் உழைப்பும், உழைப்புக் கருவிகளது உற்பத்தியும் தீர்மானகரமான பங்காற்றியதைத் தெளிவுபடுத்துகிறார். இந்தக் கட்டுரை 1876 ஜூனில் எழுதப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. 1896ல் தான் அது Die Neue Zeit (“புதிய காலம்”) பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டது.

சோவியத் நாட்டில் அச்சிடப்பட்டது

சகல செல்வத்தினுடைய தோற்றுவாயும் உழைப்பே என அரசியல் பொருளியல்வாதிகள் அறைந்து கூறுகின்றனர். உண்மையிலே அதுதான் தோற்றுவாய்—இயற்கைக்கு அடுத்தபடியாக; அதற்கு இயற்கை மூலாதாரமாக வழங்கும் பொருளை அது செல்வமாக மாற்றுகிறது. ஆனால், அளவிடற்கரிய ரீதியில் அதைவிட அது இன்னும் அதிகமும் கூட. ஓர் அர்த்தத்தில், உழைப்பு மனிதனையே சிருஷ்டித்தது என்று நாம் கூறவேண்டிய அளவுக்கு அது மானுட வாழ்வு முழுவதற்கும் முதன்மையான அடிப்படை நிபந்தனையாக உள்ளது.

பல வட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், இன்னும் திட்டமாக நிர்ணயிக்கப்படாத, மூன்றாம் காலக்கூறு (Tertiary period) எனப் பூகர்ப்பவியல்வாதிகள் அறிந்துள்ள பூமியின் வரலாற்றின் ஒரு சகாப்தத்தில்—அதனுடைய முடிவில் இருப்பதற்கு அதிக சாத்தியக்கூறு உண்டு—மிகவும் உன்னதமான வளர்ச்சி பெற்ற மனிதக் குரங்கு இனம் உஷ்ண மண்டலத்தில்—தற்போது இந்திய மாகடலின் அடியில் ஒருவேளை மூழ்கிப் போன ஒரு பெரும் கண்டமாக இருக்கலாம்—ஏதோ ஓர் இடத்தில் வாழ்ந்தது. நம்முடைய இந்த மூதாதையர்களைக் குறித்து ஒரு தோராயமான வர்ணனையை டார்வின்¹ நமக்குக் கொடுத்துள்ளார். அவர்கள் முழுமையாகவே உரோமத் தால் மூடப்பட்டிருந்தனர்; அவர்கள் தாடிகளையும், கூர்

¹ டார்வின், சார்லஸ் [Darwin, Charles] (1809-1882)—ஆங்கில இயற்கை விஞ்ஞானி; பரிணாம உயிரியலைத் தோற்றுவித்தவர்.—(ப-ர்.)

முனையுள்ள காதுகளையும் பெற்றிருந்தனர்; மரங்களின் மீது¹ கூட்டங்களாக அவர்கள் வாழ்ந்தனர்.

மரமேறுதல் என்பது கை, கால்களுக்கு வித்தியாசப்பட்ட தொழில்களைப் பகிர்ந்துவிடுகிறது; அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறையில் தட்டையான நிலத்தின்மீது நிலைபெயர்ந்து செல்ல வேண்டி ஏற்பட்டபோது இந்த மனிதக் குரங்குகள் படிப்படியாகக் கைகளைப் பயன்படுத்தும் பழக்கத்தைக் கைவிட்டன; மேலும் மேலும் அதிகமாக ஒரு நிமிர்ந்த உடற்பாணியையே அனுசரித்தன. மனிதக் குரங்கிலிருந்து மனிதனாக மாறிய இடைநிலையில் இது நிர்ணயமானதொரு படியாகும்.

தற்போதுள்ள எல்லா மனிதக் குரங்குகளுக்கும் நிமிர்ந்து நிற்கவும் பாதங்களின்மீது மட்டும் நடக்கவும் இயலும்; ஆனால் அது அவசர காலங்களிலேதான், அதுவும் விகாரமாகத்தான். அவைகளுடைய இயல்பான நடை பாதி நிமிர்ந்தும் பாதி குனிந்தும் செல்லும் நடை, அதில் அவை கைகளையும் பயன்படுத்துகின்றன. பெரும்பாலானவை தங்களது முஷ்டியின் விரற்கணுக்களைப் பூமியின்மீது ஊன்றிக் கால்களை உள் இழுத்து நீண்ட கைகளிடையே உடலை ஊசலாட்டிச் செலுத்துகின்றன—ஒரு நொண்டி கவைக் கோல்களின்மீது நகர்ந்து செல்வதற்கொப்பாக இதைக் கூறலாம். பொதுவாக, நான்கு கால்களின்மீது நடப்பது முதல் இரண்டு கால்களின்மீது நடப்பதுவரை உள்ள இடைநிலைக் கட்டங்களை எல்லாம் இன்றைய மனிதக் குரங்குகளிடையே காணலாம். இருந்தாலும், பின் சொன்ன நடை அவைகளில் எதற்கும் தாற்காலிகமாகச் சமாளித்துக்கொள்வதற்கு மேலாக முக்கியத்துவம் உடையதாக இருக்கவில்லை.

உரோமம் படர்ந்த நமது மூதாதையரிடையே நிமிர்ந்த நடை என்பது முதலில் ஒரு விதியாகவும் பின்னர் கால அடைவில் ஓர் அவசியமாகவும் ஆயிற்று, இதற்குள்ளாக, கைகளுக்குப் பல்வேறு வகையான இதர வேலைகளின் பொறுப்பை

¹ Ch. Darwin, "The Descent of Man, and Selection in Relation to Sex", Vol. 1, London, 1871 ("மனிதனின் தோற்றமும் பால் வகைப்பட்ட தெரிவும்", பாகம் I, லண்டன் 1871) என்ற சார்லஸ் டார்வின் நூலில், அத்தியாயம் VI, "மனிதனின் குடிவழியும், அவன் பாசங்களும்" என்பதைக் காண்க.—(ப-ர்.)

பும் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பது புரியமுடியும். மனிதக் குரங்குகளிடையே ஏற்கனவே கைகளும் பாதங்களும் பயன்படுத்தப்படுவதில் சிறிது வித்தியாசம் இருக்கிறது. மேலே சொன்னதற்கொப்ப, மரமேறுவதில் கைகளுக்கும் பாதங்களுக்கும் வெவ்வேறு உபயோகங்கள் உள்ளன. கீழ்படியில் உள்ள பாலூட்டிகள் (mammals) தங்களது முன்பாதங்களை உபயோகிப்பதைப்போல உணவைச் சேகரிக்கவும் பிடிக்கவுமே கைகள் பிரதானமாக உபயோகிக்கப்படுகின்றன. மரங்களில் தங்களுக்குக் கூடுகளைக் கட்டிக் கொள்ளவும், அல்லது உதாரணமாக, சிம்பன்ஸி குரங்கைப் போலத் தங்களை சீதோஷ்ண நிலைகளிலிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ளக் கிளைகளிடையே கூரைகள் வேய்ந்துகொள்ளவும்கூடப் பல மனிதக் குரங்குகள் கைகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. பகைவர்களிடமிருந்து காத்துக்கொள்ளத் தங்களது கைகளினால் கழிகளைப் பிடிக்கின்றன; தங்களது கைகளைக்கொண்டு எதிரிகளைப் பழங்களாலும் கற்களாலும் தாக்குகின்றன. அவை கூண்டில் பிடிபடும்போது மனிதர்களிடமிருந்து பல சிறிய செயல்களை ஒத்த வடிவத்தில் செய்யத் தங்களது கைகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. இதில்தான், மனிதனை அதிகப் பட்சம் ஒத்த மனிதக் குரங்குகளின் வளர்ச்சியடையாத கைக்கும் லட்சக் கணக்கான ஆண்டுகளின் உழைப்பினால் உன்னதமான சிறப்பு பெற்றுள்ள மனிதக் கைக்குமிடையே உள்ள பெரிய அகழியை ஒருவன் காண்கிறான். இந்த இரு கைகளிலும் உள்ள எலும்புகளும் தசைகளும் எண்ணிக்கையிலும் பொதுவான இணைப்பு ஏற்பாட்டிலும் ஒரே மாதிரியானவை; ஆனால், எந்தக் குரங்கின் கையும் ஒத்தமாதிரி செய்ய முடியாத நூற்றுக்கணக்கான செயல்களை மிகக் கீழ்படியிலுள்ள ஒரு காட்டு மிராண்டியின் கை செய்ய முடியும்—எந்தக் குரங்கின் கையும் எந்தக் காலத்திலும் மிகக் கரடுமுரடான கலகத்தியைக் கூட உருவாக்கியதில்லை.

மனிதக் குரங்கிலிருந்து மனிதனை மாறிய இடைநிலையான பல்லாயிரமாண்டுகளில் நமது மூதாதையர்கள் படிப்படியாகத் தங்களது கைகளைப் பொருந்தியவாறு பழக்கப்படுத்தக் கற்றுக்கொண்ட முதற்செயல்கள் மிக சாதாரணமானவையாக மட்டுமே இருந்திருக்க முடியும். எவரிடையே மிருகங்களை யொத்த நிலைக்கு மீண்டும் திரும்பக் கூடிய

நிலைமை அதிகமாகவிருக்கவும், அதே சமயத்தில் உடல் துறையிலும் பின்னடைவு ஏற்படுவதும் அனுமானிக்க இயலுகிறதோ அப்படிப்பட்ட மிகக் கீழ்படியிலிருந்த காட்டுமிராண்டிகளும் கூட அந்த இடைநிலை வாசிகளைவிட எவ்வளவோ மேம்பட்டவர்களே. முதல் கருங்கல் மனிதக் கையினால் கத்தியாக உருவாக்கப்படுவதற்கு முன்பு, ஒப்பு நோக்கினால் நாமறிந்த வரலாற்றுக் காலம் அற்பமாகிவிடுகிற ஒரு காலக்கூறு கடந்து விட்டிருக்கக்கூடும். ஆனால் நிர்ணயமான அடி எடுத்து வைக்கப்பட்டாய்விட்டது, கை சுதந்திரம் பெற்றுவிட்டது; இனி மேற்கொண்டு அது மேலும் மேலும் அதிக நுண்திறத்தைப் பெற முடியும். இவ்வாறு பெறப்பட்ட அதிக நெகிழ்ச்சித்திறமும் வழி வழியாக அடையப்பட்டு, தலைமுறைக்குத் தலைமுறை பெருகிவந்தது.

இவ்வாறாக, கை உழைப்பிற்கான உறுப்பு என்பது மட்டுமல்ல, உழைப்பின் விளைபயனும் அதுவே. உழைப்பு, எப்பொழுதும் புதிய செயல்களுக்குப் பொருந்தியவாறு அமைத்துக் கொள்ளல், இவ்விதத்தில் விசேஷ வளர்ச்சி. அடைந்த தசைகள், தசை நார்கள், காலத்தின் மிக நீண்ட கூறுகளில், எலும்புகள் இவைகளை வழி வழியாகப் பெறுதல், இவ்வாறு வழி வழியாகப் பெறப்பட்ட நுண்ணயங்களைப் புதிய, மேலும் மேலும் கூடுதலான சிக்கலான செயல்களுக்குத் திரும்பத்திரும்பப் பயன்படுத்தல்—ஆகியன ஒரு ராபேலின்¹ ஓவியங்களையும் ஒரு தோர்வால்ட்ஸனின்² சிற்பங்களையும், ஒரு பகானீனியின்³ சங்கீதத்தையும் செப்பிடு வித்தையின் விளைவுபோல முன்கொண்டுவந்து நிறுத்தத்தக்க மகோன்னைத் தேர்ச்சியை மனிதனின் கைக்கு அளித்தன.

ஆனால், கை மட்டும் தனித்து இருக்கவில்லை; அது முழு மொத்தமான, உயர்ந்தபட்ச பல்கூட்டுத் தொகுதியான

¹ ராபேல் [Raphael] (1483-1520)—இத்தாலிய மறுமலர்ச்சிக்கால மாபெரும் ஓவியக்கலைஞர்.—(ப-ர்.)

² தோர்வால்ட்ஸன், பெர்டெல் [Thorwaldsen, Bertel] (1768-1844)—டென்மார்க் நாட்டின் பெயர்பெற்ற சிற்பக்கலைஞர்.—(ப-ர்.)

³ பகானீனி, நிக்கொலோ [Paganini, Niccolo] (1784-1840)—மாபெரும் இத்தாலிய பிடில் வித்துவான்; இசை அமைப்பாளர்.—(ப-ர்.)

அங்கஜீவியின் ஓர் உறுப்பாகும். கை என்ன நற்பயனைப் பெற்றதோ அதை அது பணி புரிந்த உடலமைப்பு முழுவதும் பெற்றது; இது இரண்டு வழிகளில் நடந்தேறியது.

முதலாவதாக, வளர்ச்சியின் பரஸ்பரத் தொடர்பு விதி [law of correlation of growth] என டார்வின் அழைத்த தற்கொப்ப உடலமைப்பு அந்த நற்பயனைப் பெற்றது. ஓர் அங்கஜீவியின் தனிப்பட்ட உறுப்புகளின் பிரத்தியேகத் தன்மை வாய்ந்த வடிவங்கள் எப்போதுமே, மேலீடாக அவைகளுடன் தொடர்பற்றதாகத் தெரிகிற இதர உறுப்புகளின் குறிப்பிட்ட வடிவங்களுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன என்று அந்த விதி அறிவிக்கிறது. இவ்வாறாக, ஜீவ அணுக்கருவற்ற சிவப்பு ரத்த அணுக்களையும் முதுகெலும்பின் முதல் எலும்புடன் இரட்டை மூட்டுக்களால் இணைக்கப்பட்ட தலையையும் உள்ள எல்லா மிருகங்களும் எவ்வித விதிவிலக்குமின்றித் தங்களது குட்டிகளுக்குப் பாலூட்டப் பால் சுரப்பிகள் பெற்றிருக்கின்றன. அகைப்போலவே, பாலூட்டும் மிருகங்களின் பிளவுபட்ட குளம்புகள் என்பது அசைபோடுவதற்கான பல் கூறடங்கிய வயிற்றைப் பெற்றிருப்பது என்பதுடன் முறையாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. சில குறிப்பிட்ட வடிவங்களில் மாற்றங்கள் என்பதில் உடலினுடைய இதர உறுப்புகளின் வடிவங்களில் மாற்றங்கள் என்பன அடங்கியுள்ளன—இந்தத் தொடர்பை நம்மால் விளக்க முடியவில்லையெனினும் இது உண்மையே. நீலக் கண்களைப் பெற்ற தூய வெள்ளைப் பூனைகள் எப்போதுமே, அல்லது கிட்டத்தட்ட எப்போதுமே செவிடாக உள்ளன. படிப்படியாக மேலும் மேலும் நிறைவு பெற்றுவந்த மனிதக் கையும், இதை ஒத்து ஒரே அளவில் நிமிர்ந்த நடைக்கு உகந்த வகையில் பாதங்கள் பொருந்தி வந்தமையும் சேர்ந்து இந்தப் பரஸ்பரத் தொடர்பு இணைப்பின் காரணமாக அங்கஜீவிகளின் இதர உறுப்புகள் மீது எதிர்ச் செயல் கொண்டன. இருந்த போதிலும் கூட, யதார்த்த உண்மையைப் பொதுப்படையாக அன்றி அதற்கு மேல் அதிகமாகச் சொல்லுவதற்குச் சாத்தியமல்லாத வகையில் 'போதுமான அளவுக்கு இந்தச் செயற்பாடு பரிசீலிக்கப்படவில்லை.

உடலமைப்பின் இதரப் பகுதிகளின் மீது கையினுடைய வளர்ச்சியின் நேரடியான, எடுத்துக்காட்டத்தக்க செயலாட்சி

அதைவிட அதிக முக்கியத்துவம் உடையதாகும். நமது வானர மூதாதையர்கள் சமூக உணர்வு கொண்டவர்களாக இருந்தனர் என்பது ஏற்கனவே கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டது; மிருகங்களிலேயே மிக அதிக சமூக உணர்வு கொண்ட மனிதனின் தோற்றத்தைச் சமூக உணர்வில்லாத மிக சமீபத்திய மூதாதையரிடையே தேடுவது சாத்தியமில்லை என்பது தெளிவு. கையின் வளர்ச்சியுடன், உழைப்புடன், இயற்கையின்மீது ஆளுகை கொள்வது தொடங்கியது; ஒவ்வொரு புதிய முன்னேற்றத்தோடும் மனிதனுடைய அறிவெல்லை விரிவாகிவந்தது. இயற்கைப் பொருட்களின் அதுவரை அறியப்படாமல் இருந்த புதிய பண்புகளைத் தொடர்ந்தாற்போல அவன் கண்டுபிடித்துக் கொண்டிருந்தான். மற்றொரு புறம், பரஸ்பர ஆதரவு, கூட்டுச் செயல் என்பதற்கான வழக்குகளைப் பெருக்கியும், ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் இவ்வித கூட்டுச் செயலின் நல்லாதாயத்தைத் தெளிவுபடுத்தியும் சமூக உறுப்பினர்கள் நெருங்கிக் கூடிவர உழைப்பின் வளர்ச்சி அவசியமாகவே உதவிபுரிந்தது. சுருக்கத்தில், உருவாகிக் கொண்டிருந்த மனிதர்கள், ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக் கொள்வதற்கு ஏதோ ஒன்று உள்ளவர்களாகிற நிலையை எய்தினர். தேவை என்பது ஓர் உறுப்பைச் சிருஷ்டித்தது; மனிதக் குரல்கின் வளர்ச்சியுறாத குரல்வளை மெதுவாக ஆனால் நிச்சயமாகச் சுரபேதத்தின் (modulation) மூலம் இன்னும் கூடுதலான வளர்ச்சிபெற்ற சுரபேதத்தை உற்பத்தி செய்ய மாற்றியமைக்கப்பட்டது; வாயின் உறுப்புகள் படிப்படியாக ஒரு தீர்க்கமான ஒலிக்குப்பின் மற்றொன்றாக உச்சரிக்கக் கற்றுக்கொண்டன.

உழைப்பிலிருந்தும், அதனுடைய மாற்றப்போக்கிலிருந்தும் மொழியின் பிறப்பை விளக்குவது ஒன்றே சாலவும் பொருத்தமுடையது என மிருகங்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குங்கால் ருசுப்பிக்கப்படுகிறது. மிக அதிகப்பட்டசம் வளர்ச்சி பெற்ற மிருகங்களுக்கும் தங்களுக்குள் பரஸ்பரத் தொடர்பு கொள்ள அவசியமான அந்தச் சிறிய அளவுக்கும் கூடத் தீர்க்கமான பேச்சு தேவைப்படுவதில்லை. இயற்கை நிலையில், அதற்குப் பேசுவதற்கு அல்லது மனிதப் பேச்சைப் புரிவதற்குச் சாத்தியப்படவில்லை என்பதினால் தனக்கு ஏதோ ஒரு தடை இருப்பதான உணர்ச்சி எந்த மிருகத்திற்கும் இல்லை. மனித

னால் பழக்கப்படும்பொழுது இது முற்றாகவே வேறுபடுகிறது. நாயும் குதிரையும், மனிதனுடன் கொண்ட நட்புக் கூட்டு காரணமாக, அவைகளது கருத்து வீச்சின் எல்லைக்குள் எம் மொழியையும் புரிய எளிதாகக் கற்றுக்கொள்ளுகிற அளவுக்குத் தீர்க்கமான பேச்சைக் கூர்ந்து கேட்கக்கூடிய காதுகளை வளர்த்துக்கொண்டுள்ளன. மேலும், அவைகளுக்கு முன்பு அப்பாற்பட்டதாக இருந்த, மனிதனின் பால் அபிமானம், நன்றியுணர்வு முதலான உணர்ச்சிகளைக் கொள்ளுவதற்கான திறனையும் அவை பெற்று உள்ளன. இப்படிப்பட்ட மிருகங்களுடன் அதிகமாகப் பழக வாய்ப்புள்ள ஒருவன், அனேக வழக்குகளில் அவை இப்பொழுது பேசுவதற்குச் சாத்தியமற்ற தங்களது நிலையை ஒரு குறைபாடாக உணருகின்றன என்ற நம்பிக்கையிலிருந்து எளிதாகத் தப்பிக்க முடியாது; இருந்தாலும், துரதிருஷ்டவசமாக, இந்தக் குறைபாடு இனி நேர் செய்ய முடிகிற ஒன்றல்ல; ஏனெனில் அவைகளுடைய வாய்த் தொனி உறுப்புகள் ஒரு திட்டமான திசையில் மிகப் பிரத்தியேகத் தன்மை பெற்றுவிட்டன. ஆனாலும், வாய்த் தொனி உறுப்புகள் உள்ளவற்றில், இந்தத் திறமின்மையும் குறிப்பிட்ட வரையறைகளுக்குள் மறைந்துவிடுகிறது. பறவைகளின் குரல் கொடுக்கும் உறுப்புகள் மனிதனுடையவற்றைவிட எவ்வளவு மாறுபட முடியுமோ அவ்வளவு மாறுபட்டிருந்தாலும்கூட, எல்லா விலங்குகளிலும் பறவைகள் மட்டுமே பேசுவதற்குக் கற்றுக்கொள்ள வல்லவை; மிகவும் அருவருக் கத்தக்க குரலைக் கொண்டுள்ள கிளிதான் மிகச் சிறப்பாகப் பேசுகிறது. கிளி என்ன பேசுகிறதோ அதைப் புரிந்து கொள்வதில்லை என்று யாரும் ஆட்சேபிக்க வேண்டாம். மனிதர்களுடன் பேசவும் நட்புறவு கொள்ளவுமான இன்பத்திற்காக மட்டும் கிளி ஒரேயடியாய் மணிக்கணக்கில் பேசும்; தொடர்ந்தாற்போலத் தனது சொற் செல்வம் முழுவதையும் திரும்பத் திரும்ப ஒப்பிக்கும் என்பது உண்மையே. ஆனால் அதனுடைய கருத்துக்களின் வீச்சு எல்லைக்குட்பட்டு, தான் சொல்வதைப் புரியவும் கற்றுக்கொள்ள முடியும். வசைச் சொற்களின் பொருளைப் பற்றிய கருத்தைப் பெறத் தக்க வகையில் ஒரு கிளிக்கு அவைகளைச் சொல்லிக் கொடுங்கள் (வெப்ப மண்டலத்திலிருந்து திரும்புகிற மாலுமிகளின் ஓர் இன்பமான பொழுதுபோக்கு இது); பிறகு அதைத்

தொந்தரவு செய்யுங்கள்; வசைச் சொற்களை பெர்லினில் உள்ள ஒரு தள்ளுவண்டிப் பழம் விற்பவனைப் போல மிகப் பொருத்தமாக உபயோகிக்க அது தெரிந்திருக்கிறது என்பதைக் கண்டறிவீர்கள். தின்பண்டங்கள் கொடுக்கக் கெஞ்சும் போதும் இது பொருந்துகிறது.

முதலில் உழைப்பு, அதன் பின்னரும், பிறகு அத்துடன் சேர்ந்தும் பேச்சு—இந்த மிக முக்கியமான இரண்டு தூண்டு கைகளின் செயலாட்சியினால் மனிதக் குரங்கின் மூளை படிப் படியாக மனிதனுடைய மூளையாக மாறியது; இது அதை ஒத்ததாக இருந்தபோதிலும் அதைவிட இன்னும் பெரிதாகவும் இன்னும் நேர்த்தியாகவும் இருந்தது. மூளையின் வளர்ச்சி யுடன் கைகோத்துக்கொண்டு அதனுடைய மிக உடனடியான கருவிகளான புலன்களின் வளர்ச்சியும் சென்றது. பேச்சின் படிப்படியான வளர்ச்சியுடன் ஒத்த வகையில் கேட்கும் உறுப்பும் செம்மையடைவது என்பது தவிர்க்க முடியாமல் தொடர்ந்ததைப்போலவே மூளையின் வளர்ச்சி முழுவதையும் தொடர்ந்து எல்லாப் புலன்களும் செம்மையடைந்தன. மனிதனுடையதைவிடப் பருந்தின் கண்கள் மிக தூரமாகப் பார்க்கின்றன; ஆனால் மனிதனுடைய கண்கள் பருந்தின தைவிடக் கணிசமாகவே அதிகமானவற்றைப் பொருட்களில் உய்த்துணருகின்றன. மனிதனதைவிட நாயின் முகரும் உணர்வு மிகக் கூர்மையானதே; ஆனாலும், மனிதனுக்கு வெவ் வேறான பொருட்களைக் குறிக்கிற திட்டமான அறிகுறிகளாக உள்ள வாசனைகளில் நூற்றில் ஒரு பகுதியைக்கூட அதனால் வகைவேறுபாடு காண முடியாது. மனிதக் குரங்கு ஸ்பரிச உணர்வைக் கரடுமுரடான ஆரம்ப நிலையில் மட்டுமே பெற்றிருக்கும்; மனிதக் கையின் வளர்ச்சியுடன் அக்கம்பக்க மாகவே, அதுவும் உழைப்பின் மூலமாக, வளர்ச்சி பெற்றது.

மூளை, அதன் பணியாட்களான புலன்கள், மேலும் மேலும் தெளிவு பெறும் பகுத்தறிவு, பொதுமைப்படுத்தவும் முடிவு காணவும் உள்ள திறன் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி, உழைப்பின் மீதும் பேச்சின்மீதும் ஏற்படுத்திய எதிர்ச்செயற்பாடு, உழைப்பு, பேச்சு இவற்றின் கூடுதலான வளர்ச்சிக்குத் திரும்பத்திரும்பத் தூண்டுகைகளை அளித்துவந்தது. மனிதக் குரங்கிலிருந்து வேறுபட்டவனாக மனிதன் இறுதியாக மாறிய வுடன் இந்த வளர்ச்சி முற்றுப் பெற்றுவிடவில்லை; ஆனால்

ஒட்டுமொத்தத்தில் கூடுதலான வலுமிக்க முன்னேற்றத்தைப் பெற்றது; இது வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு மக்களிடையே அளவிலும் திசையிலும் மாறுபடவும், அங்கு மிங்கும் ஸ்தல அல்லது தாற்காலிகப் பின்னேற்றத்தால் இடைமறிக்கப்படவும் செய்தது. இந்தக் கூடுதலான அபிவிருத்தி, முழுவளர்ச்சி பெற்ற மனிதன் தோன்றியவுடன் செயலுக்கு வந்த புதியதோர் ஆக்கக்கூறான சமூகம் என்பதினால், ஒரு புறத்தில், வலுவுடன் முன்னோக்கி உந்தப்படவும் மறுபுறம் இன்னும் திட்டமான திசைகளில் வழி நடத்தப்படவும் செய்தது.

மரமேறிகளான குரங்குகளின் கூட்டத்திலிருந்து மனித சமூகம் தோன்றுவதற்குள் லட்சக் கணக்கான ஆண்டுகள் — மனிதனுடைய ஆயுளில் ஒரு விழுவிடக்கு இருப்பதைவிட அதிக முக்கியத்துவம் இதற்குப் பூமியின் வரலாற்றில் ஏதும் இல்லை¹ — நிச்சயமாகவே கடந்துசென்றன. ஆனால், இறுதியாக அது தோன்றத்தான் செய்தது. குரங்குகளின் ஒரு கூட்டத்திற்கும் மனித சமூகத்திற்கும் இயல்புரீதியான வேறுபாடாகத் திரும்பவும் நாம் எதைக் காண்கிறோம்? உழைப்பு, பூகோளச் சூழ்நிலைகளால் அல்லது அண்டையிலுள்ள மந்தைகளின் எதிர்ப்பால் வரையறை செய்யப்பட்ட தீனிப் பிரதேசத்திற்குள் இரை தேடிக் கொண்டிருப்பதுடன் ஒரு மனிதக் குரங்குக் கூட்டம் திருப்தியடைந்தது; புதிய தீனிப் பிரதேசங்களைப் பெறுவதற்காக அது குடிபெயர்ச்சிகளை அல்லது போராட்டங்களை மேற்கொண்டது; தனது கழிவுப் பொருளைக் கொண்டு அப்பிரதேசங்களுக்குத் தன்னுணர்வின்றி உரமளித்ததைத் தவிர்த்து, அவை இயற்கை நிலையில் அளித்ததற்கு மேலாக வலிந்தெடுக்க அது திறனற்றிருந்தது.

¹ தாவரங்களும் மிருகங்களும் வாழ்வதற்கு உகந்த வகையில் போதுமான அளவுக்குப் பூமி குளிர்ச்சியடையப் பத்து கோடி ஆண்டுகளுக்கும் சிறிது அதிகமாகவே கடந்தன என்று இவ்வகையில் நிபுணரான ஸர் வில்லியம் தாம்ஸன்* என்பவர் கணக்கிட்டுள்ளார். [எங்கெல்ஸ் குறிப்பு.]

* தாம்ஸன், வில்லியம் [Thomson, William] (1824-1907) — ஆங்கிலப் பௌதிகவியல்வாதி; 1852ல் “பிரபஞ்சத்தின் வெப்ப மரணம்” என்ற கருத்துமுதல்வாதத் தத்துவத்தை முன்வைத்தார். — (ப-ர்.)

எல்லாத் தகுந்த தீனி நிலங்களும் வியாபிக்கப்பட்டவுடன் மனிதக் குரங்குகளின் மொத்த தொகையில் பெருக்கம் ஏற்படவில்லை; அதிகப் பட்சம் அவைகளின் எண்ணிக்கை ஒரே நிலையில் தங்கிவிட்டது. ஆனால், எல்லா மிருகங்களும் பெருமளவு உணவை விரயம் செய்கின்றன; அத்துடன் கூடுதலாக, உணவின் அடுத்த தலைமுறையை முனையிலேயே அழித்துவிடுகின்றன. வேட்டைக்காரனைப் போலன்றி, ஓநாய் தனக்கு அடுத்த ஆண்டிற்குக் குட்டிகளை உணவாக அளிக் கும் பெண்மனை விட்டுவைப்பதில்லை; முழுவளர்ச்சிபெறு வதற்கு முன்னரே இளம் புதர்களைத் தின்றுவிடுகிற கிரேக்க நாட்டு வெள்ளாடுகள் நாட்டிலுள்ள எல்லா மலைகளையும் பசுமையின்றி வெறிச்சோட வைத்தன. மிருகங்களின் இந்தச் 'குறையாடும் பொருளாதாரம்', இனவகைகள் தங்களது வழக்கமான உணவைக் கைவிட்டு இதர வகைக்கு ஏற்றவாறு தங்களை அமைத்துக்கொள்ள நிர்ப்பந்தித்து, அவை படிப் படியாக நிலைமாறுதல் அடைவதில் முக்கியப் பாத்திரம் வகிக்கிறது; இதன் புண்ணியத்தால் அவைகளின் ரத்தம் ஒரு வேறுபட்ட இரசாயன ஆக்கத்தைப் பெறவும், உட லமைப்பு படிப்படியாக வேறுபடவும் செய்கிறது; அதே பொழுதில், தங்களைத் திருத்தியமைத்துக்கொள்ளாத இன வகைகள் சிறுகச் சிறுக இறந்துவிடுகின்றன. நமது மூதாதை யர்கள் மனிதக் குரங்கிலிருந்து மனிதனாக மாறியதில் இந்தச் சூறையாடும் பொருளாதாரம் பெரும் அளவில் நற்பங்காற்றி யுள்ளது என்பதில் யாதோர் ஐயமும் இல்லை. மனிதக் குரங்குகளில் புத்தி கூர்மையிலும், சூழ்நிலைமைகளுக்குப் பொருந்தியவாறு அமைத்துக்கொள்வதிலும் மற்றெல்லாவற் றையும்விட மேலோங்கி நின்ற ஓர் இனத்தில், இந்தச் சூறை யாடும் பொருளாதாரம் உணவாக உபயோகிக்கப்பட்ட செடிகளின் எண்ணிக்கையைத் தொடர்ந்து பெருக்குவதற் கும், உணவு வகைச் செடிகளின் உண்ணத் தக்க பகுதிகளை மேலும் மேலும் கூடுதலாக உண்ணப்படுவதற்கும் இட்டுச் சென்றது. சுருக்கத்தில், உணவு மேலும் மேலும் பல்வகை யதாயிற்று; உடலுக்குள் செல்லும் பொருட் சத்துகளின் வகையும் அவ்வாறேயாயிற்று; இந்தப் பொருட் சத்துக்களே மனிதனாக மாறுவதற்கான இரசாயன ஆதாரப்படிகளாகும். ஆனால் அவை அத்தனை சேர்ந்தும் கூட இன்னும் உழைப்பு

என்ற சொல்லிற்குப் பொருத்தமான பொருளைப் பெற்றுவிடவில்லை. உழைப்புக் கருவிகளைச் செய்வதிலிருந்தே உழைப்பு ஆரம்பமாகிறது. நாம் காண்கிற மிகப் புராதனமான உழைப்புக் கருவிகள்—இன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள, வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட மனிதனின் வழிவழியாக வந்த உடைமைகளைக் கொண்டும், வரலாற்றுக் காலத்தின் ஆரம்ப மக்களுடையவும் மிகமிக முதிர்ச்சியற்ற தற்காலத்துக் காட்டு மிராண்டிகளுடையவும் வாழ்க்கைப் பாங்கைக் கொண்டும் நிர்ணயிப்பதெனில் மிகப் புராதன உழைப்புக் கருவிகள் தான் என்ன? வேட்டையாடுவதற்கும் மீன்பிடிப்பதற்குமான அக்கருவிகளில் முன்சொன்னவை அதே சமயத்தில் ஆயுதங்களாகவும் பயன்பட்டன. வேட்டையாடுதல், மீன்பிடித்தல் என்றால் தாவர உணவை மட்டும் உட்கொள்வது என்பது மாறி அத்துடன் இறைச்சியையும் உபயோகிக்கிற நிலை ஏற்பட்டது என்று பொருள்; மனிதக் குரங்கிலிருந்து மனிதனாக மாறிய இடைநிலை மாற்றப்போக்கில் இது மற்றொரு முக்கியமான படியாகும். அங்கஜீவியின் வளர்சிதை மாற்றத்திற்குத் தேவையான எல்லா முக்கியமான ஆக்கக் கூறுகளும் ஏறக்குறையப் பக்குவப்பட்ட நிலையில் இறைச்சி உணவில் உள்ளன. ஜீரணத்திற்கு ஆகும் நேரத்தைக் குறைத்ததின் மூலமாக அது தாவர வாழ்விற்கு ஒத்த, உடலின் தாவரத்தன்மை சார்ந்த இதர மாற்றப்போக்குகளையும் குறைத்தது; இவ்வாறு மிருக வாழ்வு என்பது செயல்திறனுடன் வெளிப்பட்டுச் செயல்படுவதற்குக் கூடுதலான நேரம், பொருள், விருப்பம் ஆகியவற்றை அது பெற்றுக் கொடுத்தது. உருவாகிவந்த மனிதன் தாவர இனத்திலிருந்து விலகிச் சென்ற அளவுக்கு அவன் மிருகத்தைவிட மேல் நிலைக்கு உயர்ந்தான். இறைச்சியுடனேயே அக்கம்பக்கமாக ஏற்பட்ட தாவர உணவின் பழக்கம் காட்டுப் பூனை, காட்டு நாய் ஆகியவற்றை மனிதனுக்கு ஊழியர்களாக மாற்றியதைப் போலவே தாவர உணவிற்கு அக்கம்பக்கமாக இறைச்சி உணவையும் பொருந்த அமைத்துக் கொண்டது. உருப் பெற்று வந்த மனிதன் உடல் வலுவையும் சுதந்திரத்தையும் பெறுவதில் நற்பங்காற்றியது. ஆயினும், இறைச்சி உணவு மிக அதிகப்பட்டசம் மூளைக்கே நற்பயனை விளைவித்தது; அதனுடைய ஊட்டத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் தேவையான பொருள்

களை இப்பொழுது இன்னும் செழுமையாக அது பெற்றது; என்வே, தலைமுறைக்குத் தலைமுறை கூடுதலான விரைவுடனும் நேர்த்தியுடனும் அபிவிருத்தியடைய அதற்குச் சாத்தியமாயிற்று. தாவர உணவு உண்போருக்கு முழு மதிப்புக் கொடுத்தபோதிலும்-- சொல்ல வேண்டியதென்னவெனில் இறைச்சி உணவின்றி மனிதன் வாழ்நிலை பெற்றுவிடவில்லை. இறைச்சி உணவினால், ஏதோ ஒரு காலத்தில், நாமறிந்த சகல மக்கள் இனங்களிலுமே, நரமாயிசப் பட்சினியாக மாற அது இட்டுச் சென்றது எனினும் (பெர்லின்வாசிகளின் மூதாதையர்களான வெலெடாபியன்கள், வில்ட்ஸியன்கள் ஆகியோர் பத்தாவது நூற்றாண்டு வரைக்கும் தங்களது பெற்றோரை உண்பதை வழக்கமாகப் பெற்றிருந்தனர்)¹ அது இன்று நமக்கு முக்கியமல்ல.

இறைச்சி உணவு நிர்ணயமான முக்கியத்துவம் உடைய இரண்டு புதிய முன்னேற்றங்களுக்கு இட்டுச் சென்றது— நெருப்பைப் பயன்படுத்தல், மிருகங்களைப் பழக்குதல். முதலாவது அரை ஜீரண நிலையில் உணவை வாய்க்கு வழங்கிய தால் ஜீரண மாற்றப்போக்கை மேலும் சுருக்கியது; இரண்டாவது வேட்டையாடுவதோடு கூட இறைச்சி இன்னும் அபரிமிதமாகவும் ஒழுங்காகவும் கிடைப்பதற்கான புதியதொரு தோற்றுவாயைத் திறந்துவிட்டது; மேலும், பாலிலும் அதைச் சேர்ந்த விளைபொருட்களிலும் ஊட்டத்தில் இறைச்சிக்குக் குறைந்த பட்சம் சமமான மதிப்புள்ள புதியதோர் உணவுப் பண்டத்தை அளித்தது. இவ்வாறு, இவ்விரண்டு முன்னேற்றங்களும் மனிதனுடைய விடுதலைக்குப் புதிய சாதனங்களாக விளங்கின. மனிதனுடையவும் சமூகத்தினுடையவும் அபிவிருத்திக்கு அவை மகத்தான முக்கியத்துவம் உடையனவாக இருந்தாலும் அவைகளின் மறைமுக விளைவுகளைப் பற்றி இங்கு நாம் விரித்துக் கூறினால் அது நம்மை வேறு புறம் வெகு தூரம் இட்டுச் சென்றுவிடும்.

¹ J. Grimm, "Deutsche Rechtsalterthümer", Göttingen, 1828, S. 488 (யா. கிரிம், "பண்டைய காலத்திலிருந்து ஜெர்மன் சட்டம்", கோட்டிங்கென், 1828, பக்கம் 488ல்) மேற்கோள் காட்டப்பட்ட ஜெர்மன் மடத்துப் பாதிரியான லபேயோ நோட்கரின் (சுமார் 952-1022) சாட்சியத்தை எங்கெல்ஸ் குறிப்பிடுகிறார்.—(ப-ர்.)

உண்ணத்தக்கவற்றை எல்லாம் உண்ணக் கற்றுக்கொண்டதைப் போலவே மனிதன் எந்த சீதோஷணநிலையில் வாழவும் கற்றுக்கொண்டான். குடியிருக்கத்தக்க உலகம் முழுவதையும் அவன் வியாபித்தான்; தனது சொந்தப் போக்கில் அதை முழுமையாகச் சாதித்த ஒரே மிருகம் அவனே. எல்லா சீதோஷண நிலைகளுக்கும் தங்களைப் பழக்கப்படுத்திக் கொண்ட இதர மிருகங்கள்—வீட்டுப் பிராணிகளும் பூச்சி இனங்களும்—தங்களது சொந்தப் போக்கில் சுயேச்சையாக அவ்வாறு மாறவில்லை; மனிதனுடைய அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிச் சென்றே அவ்வாறு மாறின. ஒரே மாதிரியான வெப்ப சீதோஷண நிலை நிலவிய தனது அசல் குடியிருப்புப் பிரதேசத்திலிருந்து மனிதன் வேளிர்காலம், பனிக்காலம் என வருடம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ள குளிர் பிரதேசங்களுக்குப் பெயர்ந்து சென்றதானது புதிய தேவைகளை—குளிரையும் ஈரத்தையும் எதிர்த்துக் காப்பாகப் புகலிடமும் உடும்பும் என்பதாக—சிருஷ்டித்தது; இதனால் உழைப்புக் கான புதிய துறைகளும் செயலுக்கான புதிய வடிவங்களும் தோன்றின; இவை மேலும் மேலும் மனிதனை மிருகத்திலிருந்து வேறுபடுத்தின.

கைகள், பேச்சு உறுப்புகள், மூளை இவற்றினுடைய ஒருங்கிணைப்பான வினைப்பாட்டினால்—ஒவ்வொரு தனி மனிதனிடத்தில் மட்டுமின்றிச் சமூகத்திலும் கூட—மனிதர்கள் மேலும் மேலும் சிக்கல் மிகுந்த காரியங்களை நிறைவேற்றத்திறன் பெற்றனர்; மேலும் மேலும் உயர்ந்த குறிக்கோள்களைத் தங்களுக்கு நிர்ணயித்துக்கொள்வதும் அவற்றை அடைவதும் அவர்களுக்குச் சாத்தியமாயிற்று. ஒவ்வொரு தலைமுறையின் வேலையும் கூட வித்தியாசப்பட்டது; கூடுதலான செய்நேர்த்தியும், பல்வகைத் தன்மையும் அது பெற்றது. வேட்டையாடுவது, கால்நடைகளை வளர்ப்பது என்பதுடன் விவசாயமும் சேர்ந்தது; அதைத் தொடர்ந்து நூற்பு, நெசவு வேலைகளும், உலோக வேலைகள், மண்பாண்டங்கள் செய்தல், கடற்பயணம் ஆகியனவும் வந்தன. வாணிபம், தொழில் இவற்றுடன் இறுதியாகக் கலைகளும் விஞ்ஞானமும் தோன்றின. குலங்கள் தேசங்களாகவும் அரசுகளாகவும் வளர்ந்தன. சட்டமும் அரசியலும், அவற்றோடு மனிதனுடைய உள்ளத்தில் மனித விவகாரங்களின் அந்த வினோத

மான பிரதிபிம்பமான மதமும் எழுந்தன. உள்ளத்தின் விளை பொருள்களாக முதலாவதாகத் தோற்றமளித்தவையும் மனித சமூகங்களில் மேலாதிக்கம் செலுத்தியவையுமான இந்த எல்லாப் பிம்பங்களுக்கும் எதிராக உழைக்கும் கையின் மிகையான தன்னடக்கம் உள்ள விளைபொருள்கள். பின்னணிக்கு வாபஸ் வாங்கின; சமுதாய வளர்ச்சியின் மிக ஆரம்ப கட்டத்திலேயே (உதாரணமாக, புராதனக் குடும்பத்திலேயே) உழைப்புக்குத் திட்டம் வகுத்த. உள்ளம் தன்னுடைய தன்றி இதர கைகளால் அவ்வாறு திட்டமிடப்பட்ட உழைப்பை நிறைவேற்றவும் சாத்தியமாக்கியதால் அது இன்னும் கூடுதலாகவே நிகழ்ந்தது. நாகரீகத்தினுடைய துரித வளர்ச்சியின் பெருமை முழுவதும் உள்ளத்திற்கே, மூளையின் வளர்ச்சிக்கும் செயலுக்குமே வழங்கப்பட்டது. (எவ்வாறாயினும் உள்ளத்தில் புலன் நுகர்ச்சி செய்யப்பட்டு, அதில் பிரதிபலிக்கிற) தங்களுடைய தேவைகளிலிருந்தன்றிக் கருத்துகளிலிருந்தே எழுகின்றன என்று தங்களுடைய செயல்களை விளக்க மனிதர்கள் வழக்கப்படுத்திக்கொண்டனர்; எனவே கால அடைவில், விசேஷமாகப் பண்டைய உலகின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு மனிதர்களின் மனதில் மேலாதிக்கம் செலுத்திய ஒரு கருத்துமுதல்வாத உலகக் கண்ணோட்டம் எழுந்தது. டார்வின்யக் கருத்தோட்டத்தைச் சேர்ந்த மிகப் பொருள் முதல்வாத இயற்கையியல்வாதிகள் கூட மனிதனுடைய ஆரம்ப பிறப்பைக் குறித்து ஒரு தெளிவான கருத்தை இன்னும் கூடப் பெற இயலாத அளவுக்கு அது இன்னும் மனிதர்களை ஆளுகை செய்து வருகிறது; ஏனெனில், அதனுடைய கருத்தியல் செல்வாக்கின் கீழ்ப்பட்டுள்ள அவர்கள் அதில் உழைப்பு ஆற்றியுள்ள பங்கை அங்கீகரிப்பதில்லை.

ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டியதுபோல மிருகங்கள் தங்களது செயல்களால்—மனிதனைப் போலவே ஆனால் அந்த அளவுக்கு இல்லாமல் இருந்தாலும்—சுற்றுச்சார்புகளை மாற்று கின்றன; இந்த மாற்றங்கள், தங்களது முறைக்கு, அவற்றை நிகழ்த்தியவர்களின் மீது எதிர்ச்செயல் புரிந்து, அவர்களை மாற்று கின்றன என்பதையும் கண்டோம். இயற்கையில் எதுவுமே தனிமைப்பட்ட நிலையில் நிகழ்வதில்லை. ஒவ்வொன்றும் மற்ற ஒவ்வொன்றையும் பாதிக்கிறது, பாதிக்கப்படவும் செய்கிறது; பெரும்பாலான வழக்குகளில் இந்தப் பல தரப்

பட்ட இயக்கமும் பரஸ்பரச் செயற்பாடும் மறக்கப்படுவதால் மட்டுமே நமது இயற்கையியல்வாதிகள் மிக எளிய விஷயங்களிலும்கூட ஒரு தெளிவான உட்பார்வை பெறுவதினின்றும் தடுக்கப்படுகின்றனர். கிரேக்க நாட்டில் காடுகள் புனர்ஜன்மமெடுப்பதினின்றும் வெள்ளாடுகளால் எவ்வாறு தடுக்கப்பட்டன என்பதைக் கண்டோம்; ஸெயின்ட் ஹெலினா தீவில், ஆரம்பத்தில் குடியேறியவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட வெள்ளாடுகளும் பன்றிகளும் ஏறக்குறையப் பூரணமாகவே அங்கிருந்த பழைய செடிகொடியினத்தையே ஒழித்துவிடுவதில் வெற்றி கண்டு, பின்னால் வந்த மாலுமிகள், குடியேறியவர்கள் இவர்களால் கொணரப்பட்ட செடிகள் பரவவதற்கு இவ்வாறு வழி வகுத்தன. ஆனால் மிருகங்கள் சுற்றுச்சார்புகள்மீது எவ்வித உட்கருத்தின்றி, அவைகளைப் பொறுத்தவரை தற்செயலாகவும் நிரந்தரமான பாதிப்பை நிகழ்த்துகின்றன. ஆனால் மனிதர்கள் மிருகங்களிடமிருந்து விலகிச் செல்கிற அளவுக்கு இயற்கையின்மீது அவர்களின் பாதிப்பு, முன்கூட்டியே நிர்ணயித்த திட்டமான குறிக்கோள்களை நோக்கிய திசைமுகம் கொண்ட, முன்னரே சிந்தித்துத் திட்டமிட்ட செயலின் இயல்பை மேலும் மேலும் கொள்கிறது. அவை என்ன செய்கின்றன என்பதை உணராமலேயே மிருகங்கள் ஓர் இடத்தில் உள்ள செடி கொடியினத்தை அழிக்கின்றன. மனிதன் அதை அழிப்பது அவ்வாறு செய்வதினால் விடுபடுகிற நிலத்தில் வேளாண்மைப் பயிரை விதைக்க அல்லது மரங்களை அல்லது திராட்சைக் கொடிகளை நடுவதற்காகவேயாம்; விதைப்பதைப்போலப் பல மடங்கை அவை அளிக்கின்றன என்பதை அவன் அறிவான். உபயோககரமான செடிகளையும் வீட்டுப் பிராணிகளையும் ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டிற்கு அவன் மாற்றி, கண்டங்கள் அனைத்தின் மாவடை, மரவடை வகைகளையே இவ்வாறு மாற்றிவிடுகிறான். இதைவிட இன்னும் அதிகமாக. செயற்கை இனப் பெருக்கத்தின் மூலம் செடிகளும், மிருகங்களும் மனிதனுடைய கையினால் அடையாளம் தெரியாத அளவுக்கு மாற்றப்படுகின்றன. நமது தானிய வகைகள் எந்தக் காட்டுச் செடிகளிலிருந்து ஜனித்தனவோ அவை பயனற்ற வகையில் இன்னும்கூடத் தேடப்பட்டு வருகின்றன. மிக வித்தியாசப்பட்ட வளர்ப்பினங்களைச் சேர்ந்த நமது நாய்கள் அல்லது

இவற்றிற்குச் சமமான எண்ணிக்கையுள்ள வளர்ப்பினங்களைச் சேர்ந்த குதிரைகள் எந்தக் காட்டு மிருகங்களின் வழிமரபாக வந்தன என்பதைக் குறித்து இன்னும் சர்ச்சை உள்ளது.

முன்கூட்டியே சிந்தித்த, திட்டமிட்ட பாணியில் செயல்பட மிருகங்களுக்கு உள்ள ஆற்றலைக் குறித்து சர்ச்சை புரிய நமக்கு மனதிற்படாது என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இதற்கு எதிர்மாறாக, எங்கெங்கு புரோடோபிளாஸம், உயிருள்ள அல்புமென் நிலைவாழ்ந்து எதிர்ச்செயல் புரிகிறதோ, அதாவது, திட்டமான புறநிலைத் தூண்டுகைகளின் விளைவாக மிகச் சாதாரணமானவையாக இருந்தாலும் திட்டமான சலனங்களை உண்டாக்கி நிறைவேற்றுகின்றதோ அங்கெல்லாம் கரு உருவத்தில் திட்டமிட்ட செயல்பாணி நிலைவாழ்கிறது. ஒரு நரம்பு அணு இருக்கிறதா என்பது ஒரு புறமிருக்க ஓர் அணு கூட இன்னும் இல்லாத இடத்தில்கூட இவ்வாறான எதிர்ச்செயல் நிகழ்கிறது. பூச்சிகளை உண்ணும் செடிகள் உளவிழிப்பின்றிச் செய்தாலும்கூட தங்களுடைய இரையைப் பிடிக்கும் பாணியில் திட்டமிட்ட செயலின் ஏதோ ஒன்று இருக்கிறது. மிருகங்களில் உளவிழிப்புள்ள திட்டமிட்ட செயலுக்கான திறன் என்பது அவைகளின் நரம்பு மண்டல அபிவிருத்தியுடன் தகவுப் பொருத்தம் உடையதாகும்; பாலூட்டிகளில் அது இன்னும் கணிசமான உயர்மட்டத்தை அடைகிறது. இங்கிலாந்தில் நரி வேட்டையின் போது தன்னைத் துரத்துகிறவர்களிடமிருந்து தப்பிக்க ஸ்தலத்தைப் பற்றிய தனது சிறந்த அறிவை நரி எவ்வாறு ஒரு பிழையுமின்றி உபயோகிக்கிறது என்பதையும், மோப்பத்தை இழக்கும்படிச் செய்ய நிலத்தில் உள்ள எல்லாச் சாதகமான அம்சங்களையும் அது எவ்வளவு நன்கு உணர்ந்து பயன்படுத்துகிறது என்பதையும் ஒருவன் தினசரி கவனிக்க முடியும். மனிதனுடன் உறவு பூண்டதின் புண்ணியத்தால் மிக ஓங்கிய வளர்ச்சி பெற்ற வீட்டுப் பிராணிகளிடையே குழந்தைகளுக்குச் சரி ஈடாக உள்ள சூழ்ச்சித் திறமுள்ள செயல்களை ஒருவன் இடைவிடாமல் கவனிக்க முடியும். தாயின் கர்ப்பத்தில் உள்ள மனிதக் கருவின் வளர்ச்சி வரலாறு பல பத்துலட்சம் ஆண்டுகளாக நடந்தேறிய நமது மிருக மூதாதையர்களின் புமுலிவிருந்து தொடங்கிய உடல் பரிணாமத்தின் கருங்கிய புனர் நிகழ்வேயாம்; இதைப்போலவே மனிதக்

குழந்தையின் உள வளர்ச்சி அதே மூதாதையர்களின், குறைந்த பட்சம் பிற்காலத்தவருடைய, அறிவுத்துறை வளர்ச்சியின் இன்னும் கூடுதலான சுருங்கிய புனர் நிகழ்வு மட்டுமேயாகும். ஆனால் எல்லா மிருகங்களின் எல்லாத்திட்டமிட்ட செயல்கள் சேர்ந்தாலும் பூமியின்மீது அவைகளுடைய மனோசித்தத்தின் முத்திரையை இடுவதில் அவை வெற்றிபெறவில்லை. அது மனிதனுக்கே விடப்பட்டது.

சுருக்கத்தில், ஒரு மிருகம் தனது சுற்றுச்சார்பைச் சும்மா பயன்படுத்த மட்டுமே செய்கிறது; தனது வெறும் இருத்தலால் மட்டும் இதில் மாற்றங்களை உண்டாக்குகிறது; மனிதன் தனது மாற்றங்களால் தனது குறிக்கோள்களுக்கு அதை ஊழியம் புரியச் செய்கிறான், அதற்கு எஜமானாகிறான். மனிதனுக்கும் இதர மிருகங்கள் அனைத்திற்கும் உள்ள இறுதியான, சாராம்சமான வித்தியாசம் இதுவே; இந்த வித்தியாசத்தை நிகழ்த்துவது உழைப்பே என்பதை மீண்டும் ஒரு தடவை குறிப்பிடவேண்டும்.¹

இருந்தபோதிலும், இயற்கையின்மீது நமது மானுட வெற்றிகளை வைத்துக்கொண்டு நம்மை நாம் அளவு கடந்து தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள்ள வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் இப்படிப்பட்ட வெற்றி ஒவ்வொன்றுக்கும் இயற்கை நம்மைப் பழி வாங்குகிறது. ஒவ்வொரு வெற்றியும் முதலாவதாக நாம் எதிர்பார்க்கிற விளைவுகளை நிகழ்த்துகிறது என்பது உண்மையேயாயினும் இரண்டாவது, மூன்றாவது நிலைகளாக நாம் எதிர்பார்க்காத, முற்றிலும் வேறுபட்ட பலன்களையும் அளிக்கிறது; இவை பல தடவைகளிலும் முதலில் சொன்னதை ரத்து செய்துவிடுகின்றன. மெஸொபொடேமியா, கிரீஸ், ஆசியா மைனர், இன்னும் இதர இடங்களிலும் சாகுபடி நிலங்களைப் பெறுவதற்காகக் காடுகளை அழித்த மக்கள் காடுகளை அழித்ததுடன் கூடவே நீர்த்தேக்கங்களுக்கும், அது ஒருங்கு சேரும் இடங்களையும், ஒழித்ததினால் அவர்கள் அந்த நாடுகளின் தற்போதைய திக்கற்ற நிலைக்கு அடிகோலியதாகக் கனவும்கூடக் காணவில்லை. ஆல்ப்ஸ் மலைகளில் குடியுள்ள இத்தாலியர்கள் வடபுறச் சரிவுகளில் அவ்வளவு பரிவுடன் பேணிக்காக்கப்பட்ட பைன் மரக்காடுகளைத்

¹ கைப்பிரதியின் ஓரத்தில் ஒரு பென்சில் குறிப்பு: "மேன்மைப்படுத்தல்."—(ப-ர்.)

தென்புறச் சரிவுகளில் பூரணமாக வெட்டிப் பயன்படுத்தி விட்டபொழுது அவ்விதம் செய்ததின்மூலம் அப்பிரதேசத்துப் பால்பண்ணைத் தொழிலின் அடிவேர்களையே வெட்டி விட்டதின் குசகத்தையும் கூடக் காணவில்லை; அதன்மூலம் வருடத்தின் பெரும் பகுதியில் மலைச் சுளைகளுக்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் செய்துவிட்டதைப் பற்றியும், மழைக்காலங்களில் கூடுதலான வெள்ளப் பெருக்குடன் அவை சமவெளிகளில் பாய்வதற்கு வகை செய்யப்பட்டது என்பதைப் பற்றியுமோ அந்த அளவு குசகமும் கூடக் காணவில்லை. ஐரோப்பாவில் உருளைக் கிழங்கை யார் பரவ வைத்தனரோ அவர்கள் அந்த மாச்சத்துள்ள கிழங்குகளுடன் அதே சமயத்தில் கண்டமாலை என்ற வியாதியையும் கூடப் பரப்ப ஏதுவாயினர் என்பதை அவர்கள் அறியவில்லை. இவ்வாறாக, அயல்நாட்டு மக்கள்மீது வெற்றி வாகை குடியவனைப்போல, இயற்கைக்குப் புறத்தில் நிற்கும் ஒருவனைப் போல, இயற்கையின்மீது எவ்விதத்திலும் நாம் ஆளுகை புரியவில்லை என்பதும், அதற்குப் பதிலாக நமது சதை, ரத்தம், மூளை இவற்றுடன் இயற்கையோடு சேர்ந்தவர்கள் நாம், அதன் நடுவில் நிலைவாழ்கிறோம் என்பதும், இயற்கையின் நியதிகளைக் கற்றுக்கொண்டு அவற்றைப் பொருந்தியவாறு அனுஷ்டிப்பதில் இதர எல்லாப் பிராணிகளைக் காட்டிலும் நமக்கு அனுகூலம் உள்ளது என்பதிலேயே அதன்மீது நமது ஆளுகை அடங்கியுள்ளது என்பதும் ஒவ்வொரு படியிலும் நமக்கு நினைவூட்டப்படுகிறது.

உள்ளபடியாகவே, கடந்துபோகும் ஒவ்வொரு நாளும் நாம் இந்த நியதிகளை மேலும் நன்கு புரிந்துகொண்டும், இயற்கையின் பரம்பரையான செல்வழியில் நாம் குறுக்கிடும் போது உண்டாகும் உடனடி விளைவுகளையும் எதிர்காலத்தில் நிகழும் விளைவுகளையும் புலனாக்கிக்கொண்டும் வருகிறோம். குறிப்பாக, இந்த நூற்றாண்டில் இயற்கை விஞ்ஞானங்களில் ஏற்பட்டுள்ள மகத்தான முன்னேற்றங்களுக்குப்பிறகு குறைந்த பட்சம் நமது தினசரி உற்பத்திச் செயல்களின் இயற்கையான எதிர்கால விளைவுகளையும் கூட உணரவும், எனவே அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தவும் கூடிய நிலையில் எப்பொழுதையும்விட்டு இன்றுள்ளோம். இது முன்னேற்றம் அடைய அடைய மனிதர்கள் இயற்கையுடன் தங்களுக்குள்ள ஒருமைப்பாட்டை

டை மேலும் மேலும் உணருவது மட்டுமின்றி அறிவதுடன் கூட, ஐரோப்பாவில் பண்டைய கிரேக்க-லத்தீன் நாகரிகம் க்ஷீணமடைந்த பிறகு தோன்றி கிறிஸ்துவ மதத்தில் மிக அதிக நுட்பம் பெற்ற, மனது-பொருள் என்பதையும், மனிதன்-இயற்கை என்பதையும், உடல்-ஆத்மா என்பதையும் வேறுபடுத்தி எதிர்நிலைப்படுத்துகிற பொருளற்ற, இயற்கைக்கு முரணான கருத்து மேலும் மேலும் சாத்தியமில்லாமல் போகும்.

உற்பத்தித் துறையில் நமது செயல்களின் கூடுதலான தொலைவிலுள்ள இயற்கையான பலன்களை எவ்வாறு கணக்கிடுவது என்பதில் ஒரு சிறிதைக் கற்றுக்கொள்ள நமக்குப் பல்லாயிரமாண்டுகள் உழைப்பு தேவைப்பட்டது; ஆனால், இந்தச் செயல்களின் கூடுதலான தொலைவிலுள்ள சமுதாய ரீதியான பலன்களைப் பற்றியது இன்னும் அதிகக் கடினமுள்ளதாக இருக்கிறது. உருளைக் கிழங்கைப் பற்றியும் அதன் பலனாக விளைந்து பரவிய கண்டமாலை வியாதியைப் பற்றியும் மேலே சொன்னோம். ஆனால், உருளைக் கிழங்கு உணவுடன் தொழிலாளிகள் கட்டுப்பட்டுப் போனதால் பல நாடுகளில் பாமர மக்கட்பகுதிகள் அனைத்தின் வாழ்க்கை நிலைமைகளில் நிகழ்ந்த விளைவுகளுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கினாலும் அல்லது உருளைக் கிழங்கு ஒன்றை மட்டுமே அல்லது கிட்டத்தட்ட அதை மட்டுமே உணவாகக் கொண்ட ஐரிஷ் மக்களில் பத்து லட்சம் பேரைப் புதை குழிக்கு அனுப்பியும், அத்துடன் இருபது லட்சம் பேரைக் கடல்கடந்து குடிபெயரவும் செய்த, 1847ன் உருளைக் கிழங்கு நோய் நிகழ்த்திய பஞ்சத்துடன் ஒப்பு நோக்கினாலும் கண்டமாலை என்பது எந்த மூலைக்கு? லாகிரிப் பானங்களை வடிக்க அராபியர்கள் கற்றுக்கொண்ட போது அவ்விதம் செய்ததின்மூலம் அவர்கள் அப்பொழுது இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படாமல் இருந்த அமெரிக்கக் கண்டத்தின் பூர்வீகக் குடிகளைக் களைந்தெறிவதற்கான பிரதான கருவிகளில் ஒன்றைச் சிருஷ்டித்துக் கொண்டிருப்பதாக அவர்கள் மூளையில் கிஞ்சிற்றும் தோன்றவில்லை. அதன் பின்னர் அந்த அமெரிக்காவை கொலம்பஸ்¹ கண்டுபிடித்தபொழுது,

¹ கொலம்பஸ், கிறிஸ்டோபர் [Columbus, Christopher] (1451-1506)—ஸ்பெயின் நாட்டில் ஊழியம் புரிந்த இத்தாலியர்; அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்தவர்.—(ப-ர்.)

அவ்வாறு செய்ததின்புலம் ஐரோப்பாவில் என்றோ ஒழிக்கப் பட்டுப்போன அடிமைத்தனத்துக்குப் புத்துயிரளிப்பதாகவும், நீக்ரோ அடிமை வர்த்தகத்திற்கு அடிகோலுவதாகவும் அவர் அறியவே இல்லை. பதினேழாவது, பதினெட்டாவது நூற்றாண்டுகளில்- நீராவி எஞ்சினைச் சிருஷ்டிக்க உழைத்த மனிதர்களுக்கு, உலகம் முழுவதிலும் வேறு எதைக் காட்டிலும் சமூக உறவுகளைப் புரட்சிகரமான தாக்குகிற ஒரு சாதனத்தை அவர்கள் தயாராக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்ற எண்ணமே இல்லை. விசேஷமாக ஐரோப்பாவில் ஒரு சிறு பான்மையோர் கையில் செல்வத்தைக் குவித்தும், பெரும் பான்மையோரின் உடைமைகளைப் பறித்தும் இந்தச் சாதனம் முதலில் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்திற்குச் சமூக, அரசியல் மேலாதிக்கத்தை அளிப்பதையும் ஆனால் பிற்பாடு பூர்ஷ்வா வர்க்கம் தூக்கியெறியப்படுவதிலும் எல்லாவித வர்க்கப் பகைமைகளும் ஒழிக்கப்படுவதிலும் மாத்திரமே முடிவு பெறக் கூடிய, முதலாளி, பாட்டாளி வர்க்கங்களிடையில் வர்க்கப் போராட்டத்தைத் தோற்றுவிப்பதையும் தனது விதியாகக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் இந்தத் துறையிலும் கூட நீண்ட, அடிக்கடி குரூரத்தன்மை வாய்ந்த அனுபவத்தின்புலமாகவும், வரலாற்று விஷயாதாரங்களைச் சேகரித்துப் பகுப்பாய்வு நடத்தியதின்புலமாகவும் நமது உற்பத்திச் செயல்களின் மறைமுகமான, மேலும் தொலைவிலுள்ள சமூக விளைபயன்களைப்பற்றித் தெளிவானதொரு கண்ணோட்டம் பெற நாம் படிப்படியாகக் கற்றுவருகிறோம்; எனவே இந்த விளைபயன்களையும் சுட்டுப்படுத்தி, முறைப்படுத்த ஒரு வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைத்தது.

இருந்தபோதிலும், இவ்வாறு முறைப்படுத்தல் என்பதற்கு வெறும் அறிவு மட்டும் போதாது; ஏதோ ஒன்று அதிகமாகவும் தேவையாகிறது. இன்றுவரை நிலைப்பிலுள்ள நமது உற்பத்தி முறையில் ஒரு முழு புரட்சியும், அதே சமயத்தில் நமது இன்றைய சமூக அமைப்பு முழுவதிலும் ஒரு புரட்சியும் தேவைப்படுகின்றன.

இதுவரை நிலைப்பிலிருந்துவரும் எல்லா உற்பத்தி முறைகளும் உழைப்பினுடைய மிக அடுத்த, நேரடியான பயன் அளிக்கிற விளைவைப் பெறுவதை மட்டுமே வெறும் குறிக் கோளாகக் கொண்டிருந்தன. பிற்பாடு மட்டுமே வெளிப்

படுகிற, படிப்படியாகத் திரும்பத்திரும்பச் செய்யப்படுவதாலும் திரட்சி பெறுவதினாலும் மட்டுமே பயன் ஈனுகிற மேலும் கூடிவரும் விளைவுகள் பூரணமாகவே உதானம் செய்யப்பட்டன. முதலாக இருந்த நிலப் பொது உடைமை, ஒரு புறம், உடனடியாகக் கிட்டக்கூடியதுடன் மட்டுமே பொதுவாக வரையறுக்கப்பட்ட அறிவு வரம்பு பெற்ற மனித குல வளர்ச்சி மட்டத்துக்கு ஒத்திசைந்திருந்தது; மற்றொரு புறம் அது, இந்தப் பூர்வீகத் தன்மை வாய்ந்த பொருளாதாரத்தின் சாத்தியப்பாடுள்ள தீய விளைவுகளை நேர் செய்ய இடமளிக்கிற, நிலத்தின் ஓர் உபரியை முன்னாகம் செய்து கொண்டது. இந்த உபரி நிலம் தீர்ந்த பிறகு பொதுவான உடைமை என்பதும் சீரணித்தது. இருந்தாலும், உற்பத்தியின் உயர் வடிவங்கள் அனைத்தும் ஜனத்தொகை பல்வேறு வர்க்கங்களாகப் பிரிக்கப்படுவதற்கும் அதன்மூலம் ஆளும் வர்க்கம், ஒடுக்கப்படுகிற வர்க்கம் இவற்றிடையே பகைமை தோன்றுவதற்கும் இட்டுச் சென்றன. இவ்வாறாக, ஆளும் வர்க்கத்தின் நலன்களே உற்பத்தியை முன்னேக்கி நடத்திச் செல்லுகிற காரணியாக அமைந்தன; ஏனெனில், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான பண்டங்களை அளிப்பதுடன் உற்பத்தி கட்டுப்பட்டுவிடவில்லை. மேற்கு ஐரோப்பாவில் ஒங்கிப் பரவியுள்ள முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையில் இது முழுக்க முழுக்க அனுஷ்டானத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. உற்பத்தியிலும் விநியோகத்திலும் மேலாதிக்கம் கொண்டுள்ள தனிப்பட்ட முதலாளிகள் தங்களுடைய செயல்களின் மிக உடனடியான பிரயோஜனமுள்ள பலன்களைப்பற்றி மட்டுமே கவலைப்பட முடிகிறவர்களாக உள்ளனர். உண்மையில் இந்தப் பிரயோஜனமுள்ள பலன் என்பதும் கூட—உற்பத்தி செய்யப்படுகிற அல்லது விநியோகத்திற்குப்படுகிற பண்டத்தின் பிரயோஜனம் என்பதே பிரச்சினையாக இருப்பதால்—பின்னணிக் குள் வெகுதூரம் பின்வாங்கிப் போய், விற்பனையினால் கிடைக்கும் லாபம் மட்டும் ஒரே உந்தும் சக்தியாகிவிடுகிறது.¹

¹ கைப்பிரதி இத்துடன் முடிவடைகிறது. இதைத் தொடர்ந்து வருவது தனியோர் ஏட்டில் எழுதப்பட்டு முதல் நகலின் கடைசிப் பக்கம் அது என்ற வேறொரு கையெழுத்துப்படியில் குறிப்புடன் இருக்கின்றது.—(ப-ர்.)

* * *

பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் சமூகவியலான, தனிச் சிறப்புள்ள முந்தியகால அரசியல் பொருளியல், உற்பத்தி, பரிமாற்றம் ஆகிய துறைகளில் உண்மையாகவே குறிக்கோள்களாகக் கொள்ளப்படுகிற மனிதச் செயல்களின் சமூக விளைவுகளை மட்டுமே பிரதானமாக ஆராய்கிறது. சமூக அமைப்பின் தத்துவார்த்த வெளியீடாக உள்ள அத்துடன் இது முழு ஒத்திசைவு உள்ளதாகவே இருக்கிறது. தனிப்பட்ட முதலாளிகள் உடனடியான லாபத்திற்காக உற்பத்தியிலும் பரிமாற்றத்திலும் ஈடுபட்டிருப்பதால் முதலில் மிக நெருங்கிய, மிக அடுத்துள்ள விளைவுகள் மட்டுமே கணக்கிலெடுக்கப்பட வேண்டும். ஒரு தனிப்பட்ட உற்பத்தியாளன் அல்லது வியாபாரி உற்பத்தி செய்த அல்லது விலைக்கு வாங்கப்பட்ட சரக்கை வழக்கமான பேராசைப்பட்ட லாபத்துடன் விற்கும் வரை அவன் அத்துடன் திருப்தியுறுகிறான்; அதன்பிறகு அந்தச் சரக்கிற்கோ அல்லது அதை வாங்குபவர்களுக்கோ என்ன நேர்கிறது என்பதைப்பற்றி அவன் கவலை கொள்வனாக இல்லை. அதே செயல்களின் இயல்பான விளைபயன்களுக்கும் இதுவே பொருத்தமாக உள்ளது. கியூபாவில் மலைச் சரிவுகளில் இருந்த காடுகளைத் தீயிட்டுக் கொண்டு மிகமிக உயர்ந்த லாபகரமான காப்பிச் செடிகளின் ஒரு தலைமுறைக்குப் போதுமான உரத்தை அந்தச் சாம்பலிலிருந்து பெற ஸ்பானிய காப்பித் தோட்ட முதலாளிகள் என்ன கவலைப்பட்டார்கள்—உஷ்ணப் பிரதேசத்துக் கனமழை, பின்னல், பாதுகாப்பற்ற மேல்படிவ மண் முழுவதையும் அடித்துக் கொண்டுபோய், பாறைகளை மட்டும் மொட்டையாக விட்டுச் சென்றது என்பதைப் பற்றித்தான் அவர்கள் என்ன கவலைப்பட்டார்கள்! சமூகத்தைப் போலவே இயற்கை சம்பந்தமாக வும் கூட இக்காலத்திய உற்பத்தி முறை உடனடியான, மிக உருப்படியான விளைவுகளைப்பற்றி மட்டுமே பிரதானமாக அக்கறை கொண்டுள்ளது; பிறகு இந்த நோக்கத்தின்பால் திசைமுகம் திரும்பியுள்ள செயல்களின் எதிர்கால விளைவுகள் மிக வேறுபட்டவையாக, இயல்பில் பெரும்பாலும் நேர் முரணானவையாக மாறிவிடுகின்றன என்றும் தொழிலின் பத்தாண்டுகால சக்கரவட்டச் செல்வழி காட்டியது போல வரத்துக்கும் தேவைக்கும் இருந்த நல்லிணக்கம் நேர் எதிரான

தாக—“வீழ்ச்சி”யில்¹ ஜெர்மனியும்கூடச் சிறிது பூர்வாங்க அனுபவத்தை அதைக்குறித்து பெற்றது—மாறிவிடுகிறது என்றும், தன் சொந்த உழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள தனி மனித உடைமை அத்தியாவசியமாகவே உழைப்பாளிகளின் உடைமை கவரப்பட்டு, வெளியேற்றப்படுவதாக வளர்ந்து, உழைப்பாளிகளல்லாதவர் கைகளில் மேலும் மேலும் செல்வம் குவிக்கப்படுகிறது என்றும் மேலும் ஆச்சரியம் வெளியிடப்படுகிறது....²

¹ 1873 பொருளாதார நெருக்கடியையே இங்கு எங்கெல்ஸ் குறிப்பிடுகிறார். ஜெர்மனியில் 1873 மே மாதத்தில் ஒரு “பயங்கர வீழ்ச்சியுடன்” இந்நெருக்கடி துவங்கியது. இது, 1870க்களின் கடைசிவரைக்குமே தொடர்ந்த நெருக்கடியின் முன்னோடியாக இருந்தது.—(ப-ர்.)

² இங்கு கைப்பிரதி துண்டாக நின்றுவிடுகிறது.—(ப-ர்.)